

смили се надъ мене, Господи, Сине Давидовъ! Дъщеря ми злѣ се мжчи отъ бѣсъ.

23. Но Той не ѝ отвърна ни дума. И ученицитѣ Му се приближиха до Него и Го молѣха: отпрати я, защото вика подирѣ ни.

24. А Той отговори и рече: Азъ съмъ пратенъ само при загубенитѣ овци отъ домътъ Израилевъ.

25. Но тя, като се приближи, кланяше Му се и думаше: Господи, помогни ми!

26. А Той отговори и рече: не е добръ да се вземе хлѣбътъ отъ дѣцата и да се хвърля на псетата.

27. Тя каза: тѣй, Господи, ала и псетата ядатъ трохитѣ, що падатъ отъ трапезата на господаритѣ имъ.

28. Тогава Иисусъ ѝ отговори и рече: о, жено, голѣма е твоята вѣра; нека ти бжде по желанието ти! И въ она часъ дъщеря ѝ оздравѣ.

29. Като замина оттамъ, Иисусъ дойде при Галилейско море, възлѣзе на планината и седна тамъ.

30. И дойде при Него много народъ, който имаше съ себе си хроми, слѣпи, нѣми, неджгави и много други, и ги сложиха прѣдъ нозѣтъ на Иисуса, и Той ги исцѣри;

31. тѣй че народътъ се почуди, като гледаше нѣмитѣ проговорили, неджгавитѣ оздравѣли, хромитѣ проходили и слѣпитѣ прогледали, и прослави Бога Израилевъ.

32. А Иисусъ, като повика ученицитѣ Си, рече: жално Ми е за народа, че три дни вече стоятъ при Мене, а нѣма какво да ядатъ; пкъ

---

(24) Мат. 10. 6. Исаия 53. 6. Иерем. 50. 6. Иезек. 34. 5—6. (30) Исаия 35. 5. (32) Марк. 8. 1